

शं ते परेभ्यो गात्रेभ्यः शमस्त्वरेभ्यः ।

शमस्थभ्यो मज्जभ्यः शमस्तु तन्वै तव ॥ ४४ ॥

हे अथ ते तव परेभ्योऽवयवेभ्य उच्चैभ्यः शिरादिभ्यः शं सुखमस्तु । अवरे-
भ्यः अधःस्थेभ्यश्च पादादिभ्यो गात्रेभ्यः शमस्तु । अस्थभ्यः तवास्थिभ्यश्च शमस्तु
अस्थिदधीति [पा० ७. १. ७५.] अस्यानुवृत्तौ हृन्दस्यपि दृश्यत इति [पा० ७. १. ७६.]
सूत्रेण कृत्वादावप्यस्थिशब्दस्यानङ्गदेशः । मज्जभ्यः पृष्ठधातुभ्योऽपि (16.) शमस्तु
किम्बहुना तव तन्वै तन्वाः सर्वस्यापि शरीरस्य शम सुखमेवास्तु । पृष्ठी चतु-
र्थ्यर्थे (17.) आशिषि वा चतुर्थी । उ एवार्थे ॥ ४४ ॥

IX. कः स्विदेकाकी च० ॥ ४५ ॥

का० [२०. ७. १०.] प्राग्वपाहोमाद्धोताधर्यू च सदसि संवदेते चतसृभिः कः स्वि-
देकाकीति पूर्ववत् । वपाहोमात्प्राक् चतुर्गृभिः पूर्ववदुक्तिप्रत्युक्त्या सदोमथे
गत्वा होता अधर्युश्च संवादं कुरुतः ॥ अष्टादश ऋचो ब्रह्मोद्यसंज्ञाः ब्रह्मोद्यं प-
रस्परं संवादः आद्याश्चतस्रोऽनुष्टुभः का स्विदित्याद्याश्च [५३.] अनुष्टुभः । हो-
ताधर्यु पृहति । व्याख्याता [१.] ॥ ४५ ॥

सूर्य एकाकी चर० ॥ ४६ ॥

व्याख्याता [१०.] ॥ ४६ ॥

किं स्विस्सूर्यसमं ज्योतिः किं समुद्रसमं सरः ।

किं स्विपृथिव्यै वर्षयिः कस्य मात्रा न विद्यते ॥ ४७ ॥

अधर्युर्होतारं पृहति । हे होतः स्विदिति तर्के सूर्यसमं सूर्यमण्डलतुल्यं ज्यो-
तिः तेजः किं तत् ब्रूहि । समुद्रसमं सरः किं स्वित् । पृथिव्यै पृथिव्याः सका-
शात् वर्षयिः महत्तरं किं स्वित् प्रियस्थिरेत्यादिना [पा० ६. ४. १५७.] वृद्धस्य व-
र्षादेशः । कस्य मात्रा परिमाणं न विद्यते ॥ ४७ ॥

ब्रह्म सूर्यसमं ज्योतिर्गोः समुद्रसमं सरः ।

इन्द्रः पृथिव्यै वर्षयिङ्गोस्तु मात्रा न विद्यते ॥ ४८ ॥